

El concepte mercat a Girona té un ampli sentit. Podem parlar de la plaça mercat, del mercat de la Divesa, dels mercats coberts a diversos punts i indrets de la ciutat i també del mercat entorn a la plaça mercat. Precisament aquest té un contingut humà especial. Els seus venedors i venedores representen

una part important del teixit social gironí. Creiem que es mereixen quelcom més que un record periòdic, diríem que és l'homenatge dels que fa molts anys ajuden, amb les seves ofertes, moltes economies familiars de Girona. També veurem quina mena de productes ens ofereixen, amb una varietat

que no trobem arreu, i finalment cal parlar dels problemes de l'entorn. El mercat, tant l'exterior com la plaça, suposen una necessitat d'espai d'aparcament de què no sempre es disposa. Quines solucions té previstes el municipi i quina ordenació es preveu en aquesta zona de la ciutat? Creiem que és un

tema que preocupa i afecta moltes mestresses de casa i també molts ciutadans. Amb l'estimable col·laboració del nostre fotògraf Carles Sans, tractarem de plantejar el tema amb aquesta triple dimensió: humana, de comerç i de problema urbanístic.

El de la plaça del Lleó

Un mercat diferent dels altres, amb uns problemes que cal resoldre

JOSEP VÍCTOR GAY

Productes naturals

Girona.— Dels diferents mercats que té la ciutat de Girona, el de la plaça del Lleó, sota quatre ombres, la del plàtan, autèntic monument vegetal; un dels «bolets» arquitectònics més discutibles; l'ombra de la plaça Mercat i la del mateix Lleó, que és el monument al sometén que defensà Girona en la guerra del francès, és també, sens dubte, un dels més característics en el conjunt dels bastiments ciutadans.

I ho és per diferents conceptes. Primer perquè podríem dir que és depositari de la vella tradició de la plaça de les Cols, la Rambla, on durant tants anys vàrem tenir el mercat, en el seu més autèntic sentit i esperit. Els productes vinguts de les hortes que envoltaven Girona, del pla de Salt, de les plantacions de fruiters de Fornells i de més enllà varen ser molts anys a la Rambla per ser subministrats de les famílies gironines. Amb l'exigent modernitat, i després de més d'un intent, en els primers anys de postguerra civil es va edificar l'actual plaça coberta. Semblava que tot s'havia canviat. Els llocs de venda passaven a l'interior del nou edifici. Però, a poc a poc, alguns altres llocs varen continuar a fora.

Curiosament, han estat aquests llocs, els depositaris d'aquesta tradició de venda al mercat, els que s'han convertit en elements singulars en l'oferta alimentària i d'altres productes que no sempre podem trobar en altres punts de venda.

La singularitat del mercat de la plaça del Lleó, dels seus productes, es basa en el fet que, en bona part, són oferts pels seus mateixos productors. No tots, cal dir-ho, com també en altres llocs de venda de Girona poden trobar el productor-venedor, però, on, certament, més hi són presents és en aquest indret.

També productes no gaire corrents, com un seguit d'herbes medicinals, cargols que no són de «granja», mel acabada de recollir dels bucs, flors que no han passat pels canals del florista comercial i tot un seguit de productes dels horts que, malgrat l'expansió urbanística del Gironès continuen voltant la ciutat, gràcies a Déu.

El mateix podem dir d'alguns dels animalons que hi són oferts. Conills i pollastres, ànecs i, fins pollets, vénen quasi sempre dels masos de la nostra comarca, amb un posat ben diferent dels que neixen, creixen i moren amb un programa preestablert que fins els assenyala per hores quant tenen de vida.

Clients fidels

Si els venedors i venedores d'aquest mercat porten aquesta mena de productes tan interessants, com ho poden ser igualment els que es troben a l'interior de la plaça o en altres mercats gironins, és evident que hi ha clients i clientes igualment fidels. en aquesta

Molts productes d'aquest mercat són oferts pels seus mateixos productors. (Foto CARLOS SANS).

font d'abastament.

Tots els comentaris que ens han fet coincideixen a assegurar que els que hi són fixos tenen un seguit de clientela igualment fidel, i fins per adquirir uns determinats productes, essent els ous que no són de producció industrial, les patates de collita pròpia, les cebes de l'hort saltenc, les pomes de Fornells, els enciams de Sant Gregori, els primers alls tendres. Si

preguntéssim les mestresses de casa, de Girona, que hi van regularment, segur que ens sabrien dir què hi compren i a qui ho fan, i fins si ja els guarden aquests productes. Podríem dir que és una altra de les característiques d'un mercat amb una forta personalitat. Fins diríem que no sempre s'hi va amb les presses d'altres compres diàries o regulars que es fan. L'espectacle és prou important i intens

com per fer-ho tranquil·lament. Fins ens permetríem de recomanar-ho com un dels aspectes més singulars de la nostra ciutat, un aspecte que fins té un atractiu turístic espontani que no sempre s'ha sabut aprofitar.

Al respecte podríem recordar que el «mercadillo» dels dimarts es va començar precisament per oferir una alternativa als anomenats «dimarts turístics» de l'estiu i ha esdevingut un element importantíssim en l'oferta comercial gironina.

No es pot perdre

De temps en temps circulen informacions contradictòries sobre l'esdevenidor d'aquest mercat.

Coneixem un projecte de construcció al damunt de la plaça veïna Salvador Espriu, d'un mercat cobert per l'estil de la plaça Gran de Granollers, és a dir amb un sostre sostingut per columnes i obert pels costats, per acollir aquests llocs de venda que envolten la plaça mercat.

Possiblement seria una solució o una ajuda als venedors i venedores que sofreixen el mal temps, el fred, la pluja, la calor. Però cal fer-ho amb cura per evitar, no solament que la ciutat perdi un encant, també que els ciutadans no en surtin perjudicats per perdre un element d'abastament important, interessant i que permet a moltes economies familiars anar fent i trobar uns productes que difícilment hi poden ser en altres llocs.